

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 199/2014-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. mája 2014 predbežne prerokoval sťažnosť S. G., zastúpeného advokátom JUDr. Martinom Staroňom, Advokátska kancelária, Hlavná 89, Prešov, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uzneseniami Mestského zastupiteľstva v Prešove č. 314/2012 zo 17. decembra 2012 a č. 318/2013 z 9. januára 2013, ako aj postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp. zn. VI/3 Gd 142/13 a jej listom z 26. septembra 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť S. G. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. novembra 2013 doručená sťažnosť S. G. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uzneseniami Mestského zastupiteľstva v Prešove (ďalej len „mestské

zastupiteľstvo“) č. 314/2012 zo 17. decembra 2012 a č. 318/2013 z 9. januára 2013, ako aj postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) vo veci vedenej pod sp. zn. VI/3 Gd 142/13 a jej listom z 26. septembra 2013.

2. Sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že je „... poslancom Mestského zastupiteľstva v Prešove a členom predstavenstva za mesto Prešov v obchodnej spoločnosti Technické služby mesta Prešov, a. s., Prešov... od roku 2011... menovanie do funkcie člena predstavenstva za mesto Prešov v obchodnej spoločnosti Technické služby mesta Prešov, a. s. bolo schválené Mestským zastupiteľstvom v Prešove na návrh primátora mesta Prešov. Následne bolo zvolané valné zhromaždenie spoločnosti Technické služby mesta Prešov, a. s., na ktorom... bol menovaný do funkcie súčinnosťou od 14. 09. 2011...

Mestské zastupiteľstvo v Prešove dňa 17. 12. 2012 Uznesením č. 314/2012 schválilo odvolanie a zvolenie členov predstavenstva obchodných spoločností s majetkovou účasťou Mesta Prešov, okrem iného bez súčinnosti a návrhu primátora mesta Prešov schválilo moje odvolanie ako člena predstavenstva za mesto Prešov v spoločnosti Technické služby Mesta Prešov, a. s., bez návrhu primátora mesta Prešov schválilo zvolenie členov predstavenstva za mesto Prešov v Spoločnosti R. D. a A. T. a poverilo primátora mesta Prešov P. H. zvoliť valné zhromaždenia dotknutých obchodných spoločností a zrealizovať schválené zmeny v orgánoch spoločností.

Výkon vyššie uvedeného uznesenia bol primátorom mesta Prešov v zmysle ust. § 13 ods. 6 zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení pozastavený z dôvodu jeho nezákonnosti. Následne dňa 09. 01. 2013 Mestské zastupiteľstvo v Prešove Uznesením č. 318/2013 potvrdilo Uznesenie Mestského zastupiteľstva v Prešove č. 314/2012 zo dňa 17. 12. 2012.

... takéto rozhodnutie bolo podľa môjho názoru vydané v rozpore so zákonmi a zasiahlo to jednak do zákonom daných práv primátora mesta ako výkonného orgánu Mesta Prešov, ale aj do práv osôb, ktorých menovanie bolo schválené bez ich predchádzajúceho súhlasu, v neposlednom rade aj do mojich vyššie uvedených práv zakotvených v Ústave Slovenskej republiky.

Na nezákonnosť uznesení mestského zastupiteľstva som poukázal aj listom zo dňa 07. 02. 2013 adresovaným Mestu Prešov a vyzval som primátora mesta Prešov, aby predmetné uznesenia nevykonali.“

3. Sťažovateľ na základe uvedeného navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Základné právo S. G... podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky Uznesením Mestského zastupiteľstva v Prešove č. 314/2012 zo dňa 17. 12. 2012 a Uznesením Mestského zastupiteľstva v Prešove č. 318/2013 zo dňa 09. 01. 2013 porušené boli.

Uznesenie Mestského zastupiteľstva v Prešove č. 314/2012 zo dňa 17. 12. 2012 a Uznesenie Mestského zastupiteľstva v Prešove č. 318/2013 zo dna 09. 01. 2013 zrušuje.

Základné právo S. G. na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Generálnej prokuratúry SR v rámci vybavenia podnetu zo dňa 9. 7. 2013 listom č. k. VI/3 Gd 142/13-8 zo dňa 26. 9. 2013 porušené boli.

Porušovatelia sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť trovy právneho zastúpenia JUDr. Martinovi Staroňovi, advokátovi... vo výške 275,94,- EUR... na jeho účet do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

4. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa tohto ustanovenia môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

5. Sťažovateľ podanou sťažnosťou namietal porušenie základných práv (bod 1 a 2) napadnutými uzneseniami mestského zastupiteľstva, ako aj listom generálnej prokuratúry č. k. VI/3 Gd 142/13-8 z 26. septembra 2013.

6. Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 24/05).

II.A

K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy uzneseniami mestského zastupiteľstva č. 314/2012 zo 17. decembra 2013 a č. 318/2013 z 9. januára 2013

7. Ústavný súd zo sťažnosti a z jej príloh došiel k záveru, že sťažnosť proti napadnutým uzneseniam mestského zastupiteľstva č. 314/2012 zo 17. decembra 2013 a č. 318/2013 z 9. januára 2013 bola podaná oneskorene.

8. Ústavný súd nemal pochybnosti, že sťažovateľ vedel o oboch uzneseniach mestského zastupiteľstva najneskôr 7. februára 2013, ako sám tvrdí v sťažnosti: *„Na nezákonnosť uznesení mestského zastupiteľstva som poukázal aj listom zo dňa 07. 02. 2013 adresovaným Mestu Prešov a vyzval som primátora mesta Prešov, aby predmetné uznesenia nevykonali.“*

9. Možno preto uzavrieť, že predmetná sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 11. novembra 2013, teda dávno po uplynutí dvojmesačnej lehoty, od kedy sa sťažovateľ dozvedel o predmetných uzneseniach mestského zastupiteľstva. Preto bolo potrebné sťažnosť v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú odmietnuť.

II.B

K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy listom generálnej prokuratúry č. k. VI/3 Gd 142/13-8 z 26. septembra 2013

10. Sťažovateľ opodstatnenosť sťažnosti a lehotu dvoch mesiacov na podanie sťažnosti odvodzuje od 3. októbra 2013, t. j. od doručenia listu (oznámenia) generálnej prokuratúry č. k. VI/3 Gd 142/13-8 z 26. septembra 2013, ktorým bolo spoločnosti Technické služby mesta Prešov, a. s. (ďalej len „technické služby“), oznámené, že sa jej podnet na preskúmanie zákonnosti predmetných uznesení mestského zastupiteľstva odkladá.

11. Ústavný súd z obsahu sťažnosti a jej príloh zistil, že sťažovateľ v predmetnom konaní vedenom generálnou prokuratúrou pod sp. zn. VI/3 Gd 142/13 nemal postavenie podnecovateľa, resp. účastníka konania, pretože podnet na preskúmanie zákonnosti predmetných uznesení mestského zastupiteľstva podala spoločnosť technické služby, a nie sťažovateľ. Teda osobou oprávnenou v konaní pred generálnou prokuratúrou bola spoločnosť technické služby, a preto sťažovateľ (ako fyzická osoba, pozn.) nie je osobou oprávnenou na podanie sťažnosti v tejto časti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (mutatis mutandis II. ÚS 113/02, III. ÚS 162/09).

12. Ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej sťažnosť nemôže podať fyzická alebo právnická osoba, ktorá síce namieta porušenie základných práv alebo slobôd avšak iných osôb, nie svojich (I. ÚS 56/98). Sťažnosti, v ktorých sťažovatelia nenamietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, ústavný súd už pri predbežnom prerokovaní odmieta ako podané osobami zjavne neoprávnenými (III. ÚS 41/00, I. ÚS 43/98, II. ÚS 128/95). O návrhu podanom zjavne neoprávnenou osobou možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody sťažovateľa, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a osobou sťažovateľa, prípadne z iných dôvodov. Za návrh podaný niekým zjavne neoprávneným preto možno považovať návrh, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť

porušenia označeného základného práva alebo slobody sťažovateľa, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 26/06).

13. Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť aj v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

14. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti v celom rozsahu bolo bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších požiadavkách sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. mája 2014